

Kontakty z Mediami
i Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 43/14

Luksemburg, 27 marca 2014 r.

Wyroki w sprawach T-56/09 i T-73/09
Saint-Gobain Glass France SA i in. / Komisja oraz Compagnie de Saint-Gobain SA / Komisja

W związku z kartelem dotyczącym europejskiego rynku szkła samochodowego Sąd obniżył grzywnę nałożoną na grupę Saint-Gobain z 880 do 715 mln EUR

Decyzją z dnia 12 listopada 2008 r. Komisja stwierdziła, że określona liczba przedsiębiorstw, w tym kilka spółek zależnych grupy Saint-Gobain (zwanej dalej „Saint-Gobain”) i ich spółka dominująca (zwana dalej „Compagnie”)¹, naruszyła prawo konkurencji Unii, uczestnicząc w różnych okresach w szeregu porozumień i uzgodnionych praktyk antykonkurencyjnych w sektorze szkła samochodowego w Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG). Porozumienie polegało na podziale dostaw szkła samochodowego między uczestników kartelu w taki sposób, aby zagwarantować stabilność udziałów rynkowych każdego z uczestników. Za udział w kartelu od dnia 10 marca 1998 r. do dnia 11 marca 2003 r. na Saint-Gobain i Compagnie nałożona została solidarnie grzywna w wysokości 880 mln EUR. Saint-Gobain i Compagnie wniosły zatem skargi do Sądu mające na celu stwierdzenie nieważności tej decyzji.

W swoich skargach Saint-Gobain i Compagnie zarzuciły Komisji między innymi podwyższenie o 60% kwoty grzywny, która została na nie nałożona solidarnie. Komisja uznała bowiem, że Saint-Gobain dopuściła się powrotu do naruszenia z tego względu, że przedsiębiorstwo to było już objęte decyzjami Komisji dotyczącymi podobnych naruszeń w 1984 r. i w 1988 r.² Niemniej jednak Sąd przypomniał, że aby móc przyjąć istnienie okoliczności obciążającej w postaci powrotu do naruszenia, konieczne jest popełnienie różnych naruszeń przez to samo przedsiębiorstwo. Jako że decyzja z 1988 r. dotyczyła innej spółki zależnej Compagnie niż spółki zależne, o których mowa w niniejszym przypadku oraz z uwagi na okoliczność, że Compagnie nie była adresatem tej decyzji, Saint-Gobain i Compagnie nie powinny być – zdaniem Sądu – zostać uznane za odpowiedzialne za wcześniejsze naruszenie, za które nie zostały ukarane przez Komisję i w ramach ustalania którego nie umożliwiono im przedstawienia argumentów w celu zakwestionowania tego, że tworzyły jednostkę gospodarczą z jedną lub inną spółką będącą adresatem wcześniejszej decyzji. W tym względzie Sąd podkreślił, że upływ potencjalnie długiego okresu od wydania wcześniejszej decyzji może utrudnić, a nawet uniemożliwić zakwestionowanie przez spółkę dominującą nie tylko istnienia takiej jednostki gospodarczej, ale także w stosownym przypadku znamion naruszenia. Sąd potwierdził zatem powrót do naruszenia wyłącznie w odniesieniu do decyzji z 1984 r.³

Saint-Gobain i Compagnie utrzymują jednak, że upływ ponad dziesięciu lat między poprzednimi stwierdzeniami naruszenia i powtórzeniem się zachowania noszącego znamiona naruszenia stoi na przeszkodzie stwierdzeniu powrotu do naruszenia. W tym względzie Sąd przypomniał, iż zasada proporcjonalności wymaga, by czas, jaki upłynął między danym naruszeniem a poprzednim naruszeniem reguł konkurencji został wzięty pod uwagę przy ocenie skłonności

¹ Chodzi tu o trzy spółki zależne: Saint-Gobain Glass France SA, Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG i Saint-Gobain Sekurit France SAS. Spółką dominującą tych spółek jest Compagnie de Saint-Gobain SA.

² Decyzja Komisji 84/388/EWG z dnia 23 lipca 1984 r. dotycząca postępowania na podstawie art. [81 WE] (IV/30.988 – Porozumienia i uzgodnione praktyki w sektorze szkła płaskiego w państwach Beneluksu) (Dz.U. L 212, s. 13) i decyzja Komisji 89/93/EWG z dnia 7 grudnia 1988 r. dotycząca postępowania na podstawie art. [81 WE] i [82 WE] (IV/31.906 – Szkło płaskie) (Dz.U. 1989, L 33, s. 44).

³ Decyzja z 1984 r. była adresowana do Compagnie, tak że Komisja mogła uznać, iż przedsiębiorstwo tworzone przez Saint-Gobain i Compagnie zostało już ukarane wcześniej za podobne naruszenie.

przedsiębiorstwa do naruszania tych reguł. Sąd zauważył, że w niniejszym przypadku upłynęło niemal czternaście lat między decyzją z 1984 r. a rokiem, w którym rozpoczęło się ukarane naruszenie (1998 r.). Niemniej jednak, z uwagi na tożsamość obszaru działalności, której dotyczyły naruszenia, jak również podobieństwo rozpatrywanych karteli, Sąd stwierdził, że mimo upływu tego czasu Komisja mogła stwierdzić powrót do naruszenia, nie naruszając przy tym zasady proporcjonalności.

Zważywszy, że w zaskarżonej decyzji podwyższenie o 60% podstawowej kwoty grzywny było uzasadnione w świetle decyzji z 1984 r. i z 1988 r. oraz z uwagi na to, że jedynie pierwszą z tych decyzji można uwzględnić do celów stwierdzenia powrotu do naruszenia, Sąd orzekł wreszcie, iż powtarzające się zachowanie noszące znamiona naruszenia ze strony Saint-Gobain i Compagnie jest mniej poważne niż stwierdziła to Komisja. Sąd postanowił zatem obniżyć procent podwyżki grzywny z tytułu powrotu do naruszenia do 30%, w związku z czym grzywna nałożona solidarnie na Saint-Gobain i Compagnie wynosi obecnie 715 mln EUR.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

Pełny tekst wyroków ([T-56/09](#) i [T-73/09](#)) jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793